

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Digitālā sabiedrība: pieejamība, izglītība, apmācība, nodarbinātība, instrumenti vienlīdzības nodrošināšanai”

(pašiniciatīvas atzinums)

(2014/C 451/04)

Ziņotāja: **Isabel Caño Aguilar**

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja saskaņā ar Reglamenta 29. panta 2. punktu 2014. gada 22. janvārī nolēma izstrādāt pašiniciatīvas atzinumu par tematu

“Digitālā sabiedrība: pieejamība, izglītība, apmācība, nodarbinātība, instrumenti vienlīdzības nodrošināšanai”.

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Transporta, enerģētikas, infrastruktūras un informācijas sabiedrības specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2014. gada 18. jūnijā.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 500. plenārajā sesijā, kas notika 2014. gada 9. un 10. jūlijā (10. jūlija sēdē), ar 128 balsīm par pieņēma šo atzinumu.

1. Secinājumi un ieteikumi

1.1. Eiropas Savienībai no digitālo tehnoloģiju lietotājas jāklūst par šo tehnoloģiju izstrādātāju un ražotāju, bet lai to panāktu, ir jāatbalsta talanti. Un par prioritātēm jāizvirza informēšana, apmācība un izglītošana.

1.2. EESK uzskata, ka digitālās sabiedrības pieejamībai jābūt visas Eiropas sabiedrības prioritārajam mērķim. Šajā jomā īstenotā politika nav pietiekama, lai novērstu digitālo plaisu, kas turpina paplašināties.

1.3. EESK atgādina, ka ir jāīsteno atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu cilvēkiem ar invaliditāti piekļuvi digitālajai sabiedrībai un vienlīdzīgus nosacījumus jauno tehnoloģiju izmantošanā.

1.4. Digitālā sabiedrība nedrīkst būt papildu faktors atstumtībai. EESK īpaši uzsver, ka jāpieņem atbilstīgas politikas, lai gados vecāki cilvēki nebūtu atstumti, bet gan pilnībā iekļautos tehnoloģiju izmantošanā, jo tās ir ikdienas dzīves sastāvdaļa.

1.5. Nepieciešama Eiropas un valstu iestāžu kopīga darbība, lai nodrošinātu cenu ziņā pieejamāku informātikas aprīkojumu un programmas, kurās ievērota daudzvalodība.

1.6. Eiropas izglītības politika jāvirza uz iedzīvotāju sagatavošanu dzīvei. EESK īpaši uzsver, ka jākonsultējas ar izglītības nozares profesionālajām organizācijām.

1.7. EESK uzskata, ka būtiska nozīme vienlīdzības mērķa sasniegšanā ir atbalstam valsts izglītības sistēmai atbilstoši dalībvalstu finansālajām iespējām.

1.8. EESK uzsver, ka apmācības un izglītošanas procesā par digitālo vidi būtiska nozīme ir publiskajām bibliotēkām.

1.9. EESK iesaka plašāk izmantot atklātas inovācijas modeļus un atklātus standartus. Jāizvairās no nepamatotiem pasākumiem intelektuālā īpašuma aizsardzības jomā, jo tie var ierobežot inovācijas procesu digitālajā ekonomikā.

1.10. EESK ierosina ievērot Eiropas e-mācību kvalitātes fonda (EFQUEL) ieteikumus izglītības jomā.

1.11. EESK vēlreiz norāda, ka arodapmācībai un izglītībai ir svarīga nozīme, lai pārvarētu ekonomikas krīzi un veicinātu ekonomikas atveseļošanu, uzsverot *Cedefop* būtisko nozīmi šajā jomā. Tāpēc EESK iesaka:

— lielāku uzmanību veltīt mācībspēku sākotnējai un tālākai apmācībai;

— veicināt valodu apmācību;

— atvērtos izglītības resursus iekļaut arodapmācībā.

1.12. EESK vēlreiz norāda, ka arodapmācībai un izglītībai ir svarīga nozīme, lai pārvarētu ekonomikas krīzi un veicinātu ekonomikas atveseļošanu, uzsverot *Cedefop* būtisko nozīmi šajā jomā.

1.13. Ar iniciatīvu "Apvārsnis 2020" ir jāstiprina ES pozīcijas digitālās tehnoloģijas jomā, kurā Eiropas uzņēmumi saņem mazāku finansējumu nekā to konkurenti Āzijā un ASV.

1.14. EESK uzskata, ka ir ļoti svarīgi atbalstīt informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) jomā darbojošos Eiropas mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), lai tādējādi veicinātu inovatīvus projektus, kuriem ir būtiska nozīme šajā pastāvīgi mainīgajā nozarē. Fiskālie pasākumi un efektīvāks atbalsts Eiropas MVU finansēšanai būtiski sekmēs ekonomikas krīzes pārvarēšanu.

1.15. Atbalsts *start-up* uzņēmumiem digitālo tehnoloģiju jomā var veicināt Eiropas datortehnikas un programmatūras nozares uzplaukumu. EESK atzinīgi vērtē augsta riska programmu atbalsta iniciatīvu digitalizācijas programmas ietvaros, taču aicina sniegt lielāku atbalstu no finanšu sistēmas.

1.16. EESK ierosina pasākumu kopumu ar mērķi sekmēt sieviešu iesaistīšanos digitālajā sabiedrībā.

2. Vispārīga informācija

2.1. IKT iekļaušana izglītībā minēta vairākos ES politiskajos lēmumos, programmās un iniciatīvās, tostarp

— e-mācību programma (2004.-2006. gadam),

— mūžizglītības programma (2007.-2013. gadam), kurā IKT veicināšana izglītībā ir galvenā prioritāte starpnozaru līmenī, un apakšprogrammas "Comenius", "Erasmus", "Grundtvig" un "Leonardo",

— programma "Erasmus+" (2014–2020), kas saistīta ar stratēģiju "Eiropa 2020", stratēģiju "Izglītība un apmācība 2020" un stratēģiju "Izglītības pārvērtēšana",

— paziņojums par jaunajām tehnoloģijām un atvērtajiem izglītības resursiem. "Izglītības atvēršana – ikvienam paredzētas inovatīvas mācīšanās un mācību apguves metodes, izmantojot jaunās tehnoloģijas un atvērtos izglītības resursus", COM (2013) 654.

2.2. Eiropas digitalizācijas programmā (2010.g.) un Savienības galvenajā stratēģijā "Apvāršņa 2020" mērķu izpildei paredzētas vairākas darbības, kas saistītas ar

— savstarpēju izmantojamību un standartiem,

— īpaši ātru internetu,

— e-mācībām,

— pieejamību personām ar invaliditāti,

— digitālo līdzekļu lietošanas prasmēm, spēju veidošanu un iekļaušanu.

2.3. EESK šos aspektus apskatījusi vairākos atzinumos ⁽¹⁾.

2.4. Šajā pašiniciatīvas atzinumā izskatīti jautājumi saistībā ar digitālās sabiedrības pieejamību, izglītību, vienlīdzību un nodarbinātību.

3. Vispārīgas piezīmes

3.1. *Digitālās sabiedrības pieejamība*

3.1.1. Iedzīvotāji ikdienā arvien plašāk izmanto IKT rīkus. Digitālās sabiedrības pieejamība ir viena no tiesībām, un tās iespējas ir pilnībā jāizmanto.

⁽¹⁾ OV 271 19.9.2013., 127. lpp.; OV C 318, 29.10.2011., 9. lpp.; OV C 214, 8.7.2014., 31. lpp..

3.1.2. EESK atkārtoti uzsvērusi platjoslas nozīmi Eiropas sabiedrībā un ekonomikā ⁽²⁾, tādēļ tā atzinīgi vērtē satelītsakaru platjoslas pakalpojumu izplatību 28 dalībvalstīs. Tomēr daudzi digitālās plaisas cēloņi joprojām nav novērsti, un tos pastiprina nabadzības līmeņa pieaugums ekonomikas un sociālās krīzes dēļ.

3.1.3. Digitālā plaisa nav likvidēta, tostarp arī šādu iemeslu dēļ: izglītība (personām ar augstāko izglītību ir trīs reizes lielākas iespējas kļūt par interneta lietotājiem nekā 33 % iedzīvotāju ar zemāku izglītības līmeni), vecums (internetu parasti lieto jaunieši un – gandrīz vienmēr – studenti, taču gados vecāki cilvēki to lieto daudz retāk), informācija, kas pārsvarā ir angļu valodā, atšķirības starp lauku, pilsētu un salu reģioniem utt.

3.1.4. Ņemot vērā budžeta ierobežojumus, kurus, šķiet, pastiprina Stabilitātes pakts, valsts iestādēm bieži vien ir nopietnas grūtības finansēt informācijas tehnoloģiju izmaksas izglītības jomā. Iespējamie finansēšanas veidi, tostarp maksa lietotājiem, var apdraudēt pieejamību un vienlīdzību izglītības jomā.

3.1.5. Piekļuves iespējas ir viena no cilvēktiesībām ⁽³⁾. Turklāt jāatzīmē, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kas ir viena no Lisabonas līguma sastāvdaļām, 20., 21. un 26. pantā ir aizliegta jebkura uz invaliditāti balstīta diskriminācija un noteiktas cilvēku ar invaliditāti tiesības izmantot īpašus pasākumus. Savukārt saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām dalībvalstu pienākums ir īstenot atbilstošus pasākumus, lai personām ar invaliditāti nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi informācijai un komunikācijas tehnoloģijām, tostarp internetam ⁽⁴⁾.

3.1.6. Personas ar invaliditāti bezdarbs apdraud divas reizes vairāk, un jaunās tehnoloģijas (tūmekli ieskaitot) dod iespēju izmantot atpūtas, izglītības, kultūras un daudzus citus publiskus un privātus pakalpojumus, kā arī veicina līdzdalību demokrātijas procesos. Tāpēc IKT pieejamība ir ļoti svarīga, lai personas ar invaliditāti uz vienlīdzīgiem nosacījumiem varētu konkurēt augošajā digitālajā tirgū un iesaistīties digitālajā sabiedrībā.

3.1.7. Digitālā sabiedrība nedrīkst būt papildu faktors atstumtībai. Tieši pretēji, tai jābūt par līdzekli, lai mazāk aizsargātās personas pārvarētu atstumtību.

3.2. Izglītība digitālajā sabiedrībā

3.2.1. Lai veidotu digitālu sabiedrību, ir jābūt atvērtiem pārmaiņām iestādēs. ES jāveicina visiem pieejamas izglītības un apmācības sistēmas, kas darbojas, lai nodrošinātu iedzīvotāju zināšanu, prasmju un spēju attīstību daudzās jomās, sociālo, pilsonisko prasmju un kultūras izpratnes attīstību, zināšanu apguves spēju, kā arī radošuma, inovācijas un komandas darba iemaņu attīstību.

3.2.2. Visiem, kas atbildīgi par izglītības sistēmu, jāveido skolā tāda pedagoģiskā vide, kas rosinātu pozitīvu attieksmi pret inovāciju, kvalitāti un sadarbību pedagoģiskajā praksē, visu audzēkņu iesaistīšanos izglītības procesā, labas prakses, pilsoniskās līdzdalības un pieredzes izplatīšanu skolā, kā arī novērtēšanas kultūru.

3.2.3. ES izglītības politika nav pietiekami stimulējusi valsts izglītības iestādes nodrošināt, ka pedagoģiskos nolūkos IKT tiek izmantoti jau no skolotāju sākotnējās izglītības posma, kā arī izglītības iestādēs, īpaši pamatizglītībā, vidējā izglītībā un arodapmācībā. Atbalsts dalībvalstīm nav bijis pietiekams, lai tās veiktu ieguldījumus mūsdienīgā, inovatīvā un kvalitatīvā izglītībā, kas balstīta uz IKT.

3.2.4. Izglītības ministrijām jāplāno īpaša apmācība skolotājiem un jārosina pārskatīt mācību metodes.

3.2.5. EESK uzsver, ka apmācības un izglītošanas procesā par digitālo vidi būtiska nozīme ir publiskajām bibliotēkām.

⁽²⁾ OV C 67, 6.3.2014., 137. lpp..

⁽³⁾ OV C 177, 11.6.2014., 15. lpp.

⁽⁴⁾ OV 271, 19.9.2013., 116. lpp.

3.2.6. Jau sākumskolā bērņus varētu iepazīstināt ar datora darbību un varbūt arī atraktīvā veidā – ar programmēšanu, lai eiropieši būtu ne tikai IKT lietotāji, bet pēc iespējas ātrāk kļūtu par IKT izstrādātājiem un ražotājiem. ES ir izveidoti izcilības centri pētniecības jomā (piemēram, elektronisko nanokomponentu jomā), bet tai jāspēr solis tālāk.

3.2.7. Eiropas izglītības sistēmas sniedz ļoti kvalitatīvas izglītības piemērus pamatizglītībā, arodapmācībā un augstākajā izglītībā. Tomēr nepieciešamas izmaiņas mācību programmā, lai iekļautu IKT izmantošanu izglītības jomā un attiecīgo novērtējumu.

3.2.8. EESK iesaka plašāk izmantot atklātas inovācijas modeļus un atklātus standartus, kā arī izvairīties no nepamatotiem pasākumiem intelektuālā īpašuma aizsardzības jomā, kas var ierobežot inovācijas procesu digitālajā ekonomikā.

3.2.9. Eiropas Standartizācijas komitejas (CEN) izstrādātā SPI protokola (*Simple Publishing Interface*) mērķis ir veicināt komunikāciju starp satura izstrādes rīkiem un bāzēm, kas pastāvīgi pārvalda mācību resursus un metadatus.

3.2.10. Savietojamība var sekmēt arī atbalsta tehnoloģiju izmantošanu, kuras cilvēkiem ar invaliditāti ir vajadzīgas, lai piekļūtu IKT.

3.3. *Apmācība – instruments ekonomikas krīzes pārvarēšanai*

3.3.1. Izglītība un arodapmācība bagātina cilvēku dzīvi un nodrošina demokrātiskā sabiedrībā nepieciešamās prasmes. Sociālā un ekonomiskā attīstība ir ļoti atkarīga no arodapmācības, jo tā dod iespēju apgūt prasmes un paver iespējas, lai iekļautos darba tirgū. Tā var uzlabot dzīvi nelabvēlīgākā stāvoklī esošām un atstumtām grupām. Tomēr arodapmācība nav vienīgi saikne starp izglītību un nodarbinātību, tā ir ļoti nozīmīga pēc savas būtības. UNESCO Statistikas institūts norādījis, ka ekonomikas attīstība ir saistīta ar arodapmācību.

3.3.2. “Erasmus+” ir Savienības galvenā stratēģija šajā jomā, un, kā norādījusi EESK: “[Tai] jābūt svarīgam instrumentam, kas dod iespēju palielināt atbalstu izglītībai un apmācībai, lai uzlabotu iedzīvotāju prasmes un daudzās dalībvalstīs palīdzētu novērst augsto bezdarbu jauniešu vidū”. Tomēr tieši dalībvalstīm, kuras ir atbildīgas par šo jomu, jāsteno centieni, lai arodapmācībai piešķirtu nepieciešamos resursus un palielinātu tās prestižu izglītības sistēmā.

3.3.3. EESK atgādina, ka *Cedefop* darbībā mūžizglītības un arodapmācības jomā uzmanība pievērsta tādiem jautājumiem kā pieaugušo izglītība, kvalifikācija un prasmes, sertifikācija un kvalitātes garantēšanas procesi, kas ir būtiski tiem, kuriem ir vislielākās grūtības iekļauties darba tirgū. Tāpēc *Cedefop* jāpiešķir vairāk līdzekļus.

3.3.4. EESK ierosina

- celt profesionālās izglītības prestižu,
- pievērst lielāku uzmanību pasniedzēju sākotnējai un tālākizglītībai,
- veicināt valodu apmācību, kas ir būtiska darba ņēmēju mobilitātei,
- virzīt atvērtos izglītības resursus uz arodapmācību.

3.4. *Digitālā ekonomika un nodarbinātība*

3.4.1. ES vērojams augsts bezdarba līmenis, bet vienlaikus, kā norāda Komisija, īstermiņā trūks 900 000 kvalificētu darbinieku, lai aizpildītu darbavietas IKT jomā.

3.4.2. IKT būtiski ietekmē nodarbinātību, un digitalizācijas programmas veiksmīga īstenošana ir saistīta ar progresīvo tehnoloģiju uzņēmumiem: 2008. gadā IKT nodrošināja Eiropas Savienībai pievienoto vērtību EUR 574 miljardu apmērā, un šajā jomā bija nodarbināti 8,3 miljoni cilvēku. Eiropas uzņēmumiem, kas saskaras ar tādām problēmām kā sadrumstaloti tirgi vai nepietiekams finansējums, ir jāstiprina savas pozīcijas attiecībā pret pasaules tirgū dominējošiem gigantiem, lielākoties Ziemeļamerikas uzņēmumiem.

3.4.3. Kā jebkura tehnoloģiju attīstība, arī IKT rada pārmaiņas nodarbinātības jomā. Šis jautājums jāskata tādā aspektā, lai radītu nodarbinātības, kvalifikācijas, prasmju apguves un sertificēšanas iespējas gan personām, kurām IKT liedz iespēju iekļauties darba tirgū, gan personām, kurām IKT palīdz iekļauties darba tirgū.

3.4.4. Digitālo darbavietu vispārējā koalīcija, ko 2013. gada martā izveidoja Komisija, pievērsusies galvenajiem jautājumiem (apmācība un kursu pielāgošana darbavietām digitālajā jomā, mobilitāte, sertifikācija, informēšana, inovatīva apmācība un izglītība), taču tai nav piešķirti budžeta līdzekļi. Turklāt digitalizācijas programmas ietvaros izstrādātas arī citas iniciatīvas: stratēģija "E-prasmes", tiesību aktu kopums nodarbinātības jomā, Izglītības atvēršanas iniciatīva, stratēģija "Izglītības pārvērtēšana", Jaunatnes iespēju iniciatīva, ES prasmju panorāma.

3.4.5. Šajā koalīcijā jāiesaista ne tikai rūpniecība, bet arī izglītības joma, lai stažēšanās uzņēmumos nodrošinātu ciešāku saikni ar IKT nozari.

3.4.6. Jānorāda, ka minētajās programmās nav pietiekami ņemtas vērā invaliditātes dēļ atstumto personu īpašās vajadzības, piemēram, e-prasmju apguves un digitālo līdzekļu lietošanas jomā, kā arī saistībā ar iekļaušanos digitālajā darba tirgū.

3.4.7. Lai gan lielākie Eiropas progresīvo tehnoloģiju uzņēmumi iegulda pētniecībā un izstrādē, ieguldījumu apjoms ir mazāks nekā Āzijas un ASV uzņēmumu ieguldījumi. EESK cer, ka programma "Apvārsnis 2020", kurai piešķirts budžets EUR 78 600 apmērā, sekmēs Eiropas pozīcijas nostiprināšanos pasaules tirgos.

3.4.8. EESK uzskata, ka ir ļoti svarīgi atbalstīt IKT jomā darbojošos Eiropas MVU, lai tādējādi veicinātu inovatīvus projektus, kuriem ir būtiska nozīme šajā pastāvīgi mainīgajā nozarē. Lai veicinātu krīzes pārvarēšanu, jārod risinājumi finansiālajām grūtībām, ar ko saskaras gan mazie uzņēmumi, gan inovatīvie projekti (*start-ups*), kuri vērsti uz tehnoloģiju inovāciju.

3.5. Digitālā laikmeta sabiedrībai jābūt iekļaujošai

3.5.1. Pašlaik no aptuveni 7 miljoniem darbinieku, kas strādā IKT jomā, tikai 30 % ir sievietes, turklāt viņas nav pietiekami pārstāvētas visos līmeņos, jo īpaši lēmumu pieņēmēju amatos. Augstāko izglītību ieguvušo sieviešu skaits procentuāli ir lielāks nekā augstāko izglītību ieguvušo vīriešu skaits, bet darbavietu, atalgojuma, darba apstākļu un atbildīgu amatu pieejamības ziņā sievietes ir nelabvēlīgākā situācijā.

3.5.2. Izmaiņas politikā jo īpaši nepieciešamas tāpēc, ka samazinās IKT jomā diplomētu sieviešu skaits; pašlaik tikai 29 no 1 000 sievietēm ar augstākās izglītības diplomu to ir ieguvušas IKT jomā, un tikai četras no viņām atrod darbu šajā jomā.

3.5.3. Neraugoties uz to, ka sieviešu iesaistīšanās IKT jomā varētu palielināt eurozonas IKP par EUR 9 miljardiem, sieviešu nepietiekamo pārstāvību šajā sektorā izskaidro vairāki faktori (tostarp tradīcijas un kultūras stereotipi), bet šī problēma vērojama ne tikai Eiropā, bet arī citur pasaulē.

3.5.4. Šajā saistībā EESK iesaka

- sekmēt izpēti, lai noteiktu, kādi faktori ietekmē sieviešu trūkumu IKT nozarē kopumā un kāpēc sievietes retāk izvēlas studijas zinātnes, matemātikas un tehnoloģiju jomā,
- apsvērt iespēju pieņemt plānus un aktīvus pasākumus, kuriem piešķirts finansējums un kas vērsti uz dzimumu līdztiesību,
- ņemt vērā, ka sievietes un meitenes ar invaliditāti biežāk nekā vīriešus skar diskriminācija saistībā ar piekļuvi izglītībai un nodarbinātībai; viņām ir arī grūtāk iekļauties darba tirgū un līdz ar to – būt neatkarīgām,
- noteikt profesionālos modeļus un karjeras iespējas, lai ieinteresētu sievietes un meitenes,
- pārskatīt Eiropas Labas prakses kodeksu attiecībā uz sievietēm un IKT,

- uzsākt iedarbīgas kampaņas sociālajos medijos,
- apmācība par datora darbību un programmēšanu jau no mazotnes (no pamatskolas vecuma) noteikti veicinātu meiteņu iesaistīšanos IKT jomā.

4. Īpašas piezīmes

4.1. Pieejamībai jābūt prioritāram mērķim ne vien iestādēs, bet arī sabiedrībā kopumā, jo tā attiecas uz visiem ekonomikas un sociālās jomas dalībniekiem. Taču Savienības politikas un daudzu dalībvalstu politikas kopumā līdz šim nav bijušas pietiekami efektīvas.

4.2. EESK ierosina Savienībai un valstu iestādēm veicināt kopīgus pasākumus, lai būtiski samazinātu informātikas materiālu izmaksas (tostarp brīvās programmatūras un atvērta pirmkoda, piemēram, Linux, vispārēju izmantošanu) un iekļaut Eiropas saturu informācijas un zināšanu ieguvē.

4.3. Atbilstošas politikas nodrošināšanai Eiropas Savienībā 21. gadsimtā nepieciešama pārmaiņām atvērta mentalitāte. Eiropas izglītības un apmācības sistēmu galvenais mērķis nedrīkst attiekties tikai uz konkrētu darba tirgus vajadzību izpildi (aspekts, uz kuru Eiropas Komisija galvenokārt vērsusi izglītības politiku), tam jāietver izglītība, kas sagatavo dzīvei. ES izglītības politikas izstrādē jāiesaista Eiropas mēroga pasniedzēju un mācību centru organizācijas, bet pašreiz tas nenotiek.

4.4. Ņemot vērā, ka uz dalībvalstīm attiecas budžeta ierobežojumi un ka ar demokrātijas nodrošināšanas iestāžu starpniecību tās pieņem lēmumus, kurus uzskata par labākiem savai tautai, jāuzsver obligātā vajadzība veikt ieguldījumus valsts izglītībā ar mērķi garantēt vienlīdzību izglītības pieejamībā neatkarīgi no audzēkņu sociālās izcelsmes un finansiālajiem līdzekļiem.

4.5. Komisijai jāpievēršas tam, lai nodrošinātu brīvi pieejamus vispārējas nozīmes izglītības metadatus, uz kuriem neattiecas privātu uzņēmumu īpašuma patenti. Papildus Eiropas programmai SPI standartizācijas jomā jāuzsver arī e-Contentplus un Komisijas programmas metadatu jomā nozīme.

4.6. Lai nodrošinātu izglītības un apmācības kvalitāti un atbilstību, pasniedzējiem un izglītības centriem jākontrolē mācību saturs. EESK uzskata, ka jāpievērš uzmanība Eiropas e-mācību kvalitātes fonda (EFQUEL) ieteikumiem, kas attiecas uz tiesību aktiem, saskaņošanu, intelektuālā īpašuma tiesībām u. c.

4.7. EESK jau paudusi nožēlu un vilšanos par digitalizācijas programmai piešķirtā budžeta krasu samazināšanu laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, t.i., no sākotnēji paredzētajiem EUR 9,2 miljardiem beigās apstiprināti EUR 1,14 miljardi.

4.8. EESK atzinīgi vērtē finansiālo atbalstu MVU izstrādātajām augsta riska novatoriskajām iniciatīvām, kas paredzētas programmā "Apvārsnis 2020". Svarīgi ir nodrošināt, lai MVU un *start-up* uzņēmumi saņemtu lielāku finansējumu ne vien no valsts iestādēm, bet arī no tirgus un finanšu sistēmas.

4.9. EESK ierosina iekļaut pieejamības dimensiju visās iniciatīvās digitālajā jomā, lai nodrošinātu, ka e-mācību programmas, IKT, materiāli un instrumenti (gan tiešsaistē, gan bezsaistē) ir pieejami cilvēkiem ar invaliditāti un visām mazāk aizsargātām personām. Īpaša uzmanība jāpievērš tam, lai jaunās amata vietās IKT jomā, kuras ES plāno aizpildīt, būtu pieejamas arī personām ar invaliditāti.

Briselē, 2014. gada 10. jūlijā

*Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Henri MALOSSE*